

offentlige sundhedsvæsen gennem oprettelsen af patientklagenævn.

Lovforslaget skal udformes efter følgende retningslinjer:

1. Den lokale klageadgang skal organiseres efter følgende model:

I hvert amt oprettes der et patientklagenævn. Nævnet skal bestå af 2 jurister, 2 medicinalpersoner, der repræsenterer den gruppe, klagen drejer sig om, samt 2 repræsentanter udpeget af Forbrugerrådet. Formanden skal opfylde de almindelige betingelser for at være dommer. Embedslægens udsagn kan til enhver tid indhentes.

2. Afgørelser kan ankes til et landsdækkende patientklagenævn.
3. Det landsdækkende patientklagenævn sammensættes ligeledes af 2 jurister, 2 repræsentanter fra den medicinalgruppe, klagen drejer sig om, samt 2 repræsentanter udpeget af Forbrugerrådet. Formanden skal opfylde de almindelige betingelser for at være landsdommer. Der kan indhentes udtalelse af særligt sagkyndige, f.eks. sundhedsstyrelsen.

Arbejdsgangen ved klagens behandling skal være enkel.

4. Klageberettigede er såvel enkeltpersoner som institutioner og embedslæger.
5. Patienterne skal sikres oplysning om retten til at klage samt om fremgangsmåden herved.«

Beslutningsforslaget kom til 1. behandling sammen med *forslag til lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v.* (se omtalen under A.II. nr. 9) og *forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af patientklagenævn og en patientombudsmandsinstitution* [af Tommy Dinesen (SF) m.fl.] (se nærmest følgende sag).

Kommunaludvalget afgav en beretning over de 2 beslutningsforslag, hvor et flertal (KF, V, RV, KrF og FD) erklærede sig enig med forslagsstillerne om behovet for et patientklagesystem. Flertallet var indstillet på, at denne sag burde klares sammen med en ny struktur for sundhedsstyrelsen i begyndelsen af det kommende folketingsår.

Et mindretal (S og SF) havde set i øjnene, at der ikke kunne skabes flertal for hverken det ene eller det andet beslutningsforslag. Mindretallet var utilfreds med, at det ikke lykkedes at få ændret